EUROOPA KOHTU OTSUS (suurkoda)

20. aprill 2010 *

Kohtuasjas C-246/07,

mille ese on EÜ artikli 226 alusel 22. mail 2007 esitatud liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi,

Euroopa Komisjon, esindajad: G. Valero Jordana ja C. Tufvesson, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

hageja,

versus

Rootsi Kuningriik, esindajad: A. Kruse ja A. Falk,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: rootsi.

keda toetavad

Taani Kuningriik, esindajad: C. Pilgaard Zinglersen ja R. Holdgaard,

Madalmaade Kuningriik, esindajad: C. M. Wissels ja D. J. M. de Grave,

Soome Vabariik, esindaja: J. Heliskoski,

Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik, esindaja: V. Jackson, keda abistas D. Anderson, *QC*,

menetlusse astujad,

EUROOPA KOHUS (suurkoda),

koosseisus: president V. Skouris, kodade esimehed A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, R. Silva de Lapuerat, E. Levits ja C. Toader, kohtunikud C. W. A. Timmermans, A. Rosas (ettekandja), A. Borg Barthet, J. Malenovský, U. Lõhmus ja J.-J. Kasel,

kohtujurist: M. Poiares Maduro,
kohtusekretär: ametnik R. Şereş,

arvestades kirjalikus menetluses ja 29. aprilli 2009. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 1. oktoobri 2009. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Esitatud hagis palub Euroopa Ühenduste Komisjon Euroopa Kohtul tuvastada, et kuna Rootsi Kuningriik tegi ühepoolselt ettepaneku lisada püsivate orgaaniliste saasteainete Stockholmi konventsiooni (edaspidi „Stockholmi konventsioon") A lisasse uue aine, perfluorooktaansulfonaadi, siis on Rootsi Kuningriik rikkunud EÜ artiklist 10 ja EÜ artikli 300 lõikest 1 tulenevaid kohustusi.

Õiguslik raamistik

Stockholmi konventsioon

2 Stockholmi konventsioon võeti vastu 22. mail 2001. Vastavalt selle artikli 26 lõikele 1 jõustus konventsioon 17. mail 2004, s.o üheksakümnendal päeval pärast viiekümnenda ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, heakskiitmis- või ühinemiskirja hoiuleandmist. Kõnealuse konventsiooni eesmärk on, nagu täpsustab selle artikkel 1, kaitsta inimeste tervist ja keskkonda püsivate orgaaniliste saasteainete eest, ning konventsiooni osapooled tunnistavad eeskätt seda, et „püsivatel orgaanilistel saasteainetel on toksilised omadused, need on lagunemiskindlad, bioakumuleeruvad ja kanduvad õhu, vee ja rändliikide kaudu üle riigipiiride ning ladestuvad kaugel eemal nende keskkonda viimise kohast, kus need akumuleeruvad vee- ja maismaaökosüsteemides".

3 Stockholmi konventsiooni artiklist 2 ilmneb, et selles konventsioonis tähendab „konventsiooniosaline" riiki või piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsiooni, kes on nõustunud end selle konventsiooniga siduma ja kelle suhtes konventsioon kehtib; „piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioon" tähendab piirkonna suveräänsete riikide moodustatud organisatsiooni, kellele tema liikmesriigid on üle andnud volitused selle konventsiooniga reguleeritavates küsimustes ja kes on konventsiooni järgi nõuetekohaselt volitatud sellele alla kirjutama, selle ratifitseerima, vastu võtma, heaks kiitma või sellega ühinema.

4 Stockholmi konventsiooni artikkel 3 näeb ette, et iga konventsiooniosaline võtab vajalikke õiguslikke ja haldusmeetmeid, et lõpetada konventsiooni lisades loetletud kemikaalide tootmine ja kasutamine. Need meetmed on suunatud eeskätt nimetatud ainete tootmise lõpetamisele või nende tootmise, kasutamise, importimise ja eksportimise piiramisele.

5 Stockholmi konventsioonis on sätted menetluse kohta, mida peab järgima uute kemikaalide lisamiseks A–C lisasse. Kemikaalide kandmist nendesse lisadesse käsitleb konventsiooni artikkel 8, mille kohaselt:

„1. Konventsiooniosaline võib esitada sekretariaadile ettepaneku kemikaali kandmiseks A, B ja/või C lisasse. Ettepanekus on D lisas ette nähtud teave. Ettepaneku väljatöötamisel võivad konventsiooniosalist abistada teised konventsiooniosalised ja/või sekretariaat.

2. Sekretariaat kontrollib, kas ettepanekus on D lisas ette nähtud teave olemas. Kui sekretariaat on veendunud, et ettepanekus on nimetatud teave olemas, saadab ta ettepaneku püsivate orgaaniliste saasteainete hindamise komiteele.

3. Komitee vaatab ettepaneku läbi ja kasutab D lisas esitatud läbivaatuskriteeriume paindlikult ja läbipaistvalt, võttes kogu esitatud teabe arvesse kompleksselt ja tasakaalustatult.

4. Kui komitee otsustab, et:

a) ta on veendunud, et läbivaatuskriteeriumid on täidetud, teeb ta sekretariaadi kaudu ettepaneku ja komitee hinnangu kõikidele konventsiooniosalistele ja vaatlejatele teatavaks ning kutsub neid esitama E lisas ette nähtud teavet või;

[…]

6. Kui komitee on otsustanud, et läbivaatuskriteeriumid on täidetud või konventsiooniosaliste konverents on otsustanud, et ettepanekut tuleb menetleda, vaatab komitee ettepaneku veel kord läbi, võttes arvesse kogu saadud asjakohast lisateavet, ning koostab E lisa kohase riskiprofiili projekti. […]

7. Kui komitee otsustab E lisa kohaselt tehtud riskiprofiili alusel, et:

a) kemikaalil on inimeste tervisele ja/või keskkonnale selle kaugkande tõttu keskkonnas tõenäoliselt oluline kahjulik mõju, nii et ülemaailmne tegevus on õigustatud, jätkatakse ettepaneku menetlemist. Lõplike teaduslike seisukohtade puudumine ei takista ettepaneku menetlemist. Komitee kutsub sekretariaadi kaudu kõiki konventsiooniosalisi ja vaatlejaid esitama teavet, mis on seotud F lisas nimetatud kaalutlustega. Seejärel koostab ta riskijuhtimise hinnangu, milles on selle kemikaali võimalike kontrollimeetmete analüüs kooskõlas nimetatud lisaga, või

b) ettepaneku menetlemist ei tuleks jätkata, esitab ta sekretariaadi kaudu riskiprofiili kõikidele konventsiooniosalistele ja vaatlejatele ning jätab ettepaneku kõrvale.

8. Iga lõike 7 punkti b kohaselt kõrvale jäetud ettepaneku puhul võib konventsiooniosaline esitada konventsiooniosaliste konverentsile taotluse anda komiteele ülesanne lasta ettepaneku esitanud konventsiooniosalisel ja teistel konventsiooniosalistel esitada täiendavat teavet kuni üheaastase ajavahemiku jooksul. Pärast seda ajavahemikku ja saadud teabe põhjal arutab komitee ettepanekut uuesti lõike 6 alusel konventsiooniosaliste konverentsi otsustatud järjekorras. Kui komitee jätab nimetatud menetluse järel ettepaneku jälle kõrvale, võib konventsiooniosaline komitee otsuse vaidlustada ning konventsiooniosaliste konverents arutab asja oma järgmisel istungil. Konventsiooniosaliste konverents võib E lisa kohaselt koostatud riskiprofiili alusel ning komitee hinnangut ja iga konventsiooniosalise või vaatleja esitatud lisateavet arvestades otsustada, et ettepaneku menetlemist tuleks jätkata. Kui konventsiooniosaliste konverents otsustab, et ettepaneku menetlemist jätkatakse, koostab komitee riskijuhtimise hinnangu.

9. Lõikes 6 nimetatud riskiprofiili ja lõike 7 punktis a või lõikes 8 nimetatud riskijuhtimise hinnangu alusel esitab komitee soovituse, kas konventsiooniosaliste konverents peaks kaaluma kemikaali kandmist A, B ja/või C lisasse või mitte. Konventsiooniosaliste konverents, võttes asjakohaselt arvesse komitee soovitusi, sealhulgas kõiki teaduslikult ebakindlaid seisukohti, otsustab ettevaatusprintsiipi rakendades, kas kemikaal kanda A, B ja/või C lisade loeteludesse, ning sätestab sellega seotud kontrollimeetmed."

6 Stockholmi konventsiooni artikkel 12 „Tehniline abi" näeb ette, et konventsiooniosalised teevad koostööd, et anda arengumaadest ja üleminekumajandusega riikidest konventsiooniosalistele asjakohast tehnilist abi, et aidata neil arendada ja tugevdada oma suutlikkust täita sellest konventsioonist tulenevaid kohustusi. Samuti näeb konventsiooni artikli 13 lõige 2 ette, et arenenud riikidest konventsiooniosalised annavad uusi ja täiendavaid rahalisi vahendeid, et võimaldada arengumaadest ja

üleminekumajandusega riikidest konventsiooniosalistel katta kokkulepitud täiendavad kulud, mis tulenevad nimetatud konventsiooni alusel tekkivate kohustuste täitmiseks võetud rakendusmeetmetest.

7 Stockholmi konventsiooni artikliga 19 asutatakse konventsiooniosaliste konverents, mis „kontrollib ja hindab pidevalt [konventsiooni] rakendamist". Nimetatud artikli lõikest 6 tuleneb, et „[k]onventsiooniosaliste konverents loob oma esimesel istungil allasutuse nimetusega „püsivate orgaaniliste saasteainete hindamise komitee", et täita ülesandeid, mis sellele komiteele konventsiooniga on määratud". Dokumendi SC-1/7 „Püsivate orgaaniliste saasteainete hindamise komitee asutamine" kohaselt koosneb see komitee 31 liikmest, kes on nimetatud konventsiooniosaliste konverentsi poolt. Geograafilise jaotuse tasakaalu tagamiseks on selle komitee liikmete päritolu kindlaks määratud järgmiselt:

– Aafrika riigid: 8;

– Aasia ja Vaikse Ookeani riigid: 8;

– Kesk- ja Ida-Euroopa riigid: 3;

– Ladina-Ameerika ja Kariibi mere piirkonna riigid: 5;

– Lääne-Euroopa riigid ja muud riigid: 7.

8 Stockholmi konventsiooni artikli 21 lõiked 1–3 sätestavad:

„Konventsiooni muudatused

1. Iga konventsiooniosaline võib teha ettepaneku käesoleva konventsiooni muutmiseks.

2. Käesoleva konventsiooni muudatused võetakse vastu konventsiooniosaliste konverentsi istungil. Sekretariaat edastab kõikide muudatusettepanekute teksti konventsiooniosalistele vähemalt kuus kuud enne istungit, kus see esitatakse vastuvõtmiseks. Sekretariaat edastab esitatud muudatused ka konventsioonile allakirjutanutele ja teavitamiseks hoiulevõtjale.

3. Osalised teevad kõik, et saavutada käesoleva konventsiooni muudatusettepanekute osas kokkulepe konsensuse alusel. Kui kõik katsed konsensuse saavutamiseks on tagajärjetud ja kokkuleppele ei ole jõutud, võetakse viimase abinõuna muudatused vastu kohalolevate ja hääletavate konventsiooniosaliste kolme neljandikulise häälteenamusega."

9 Stockholmi konventsiooni artikli 22 lõigete 1–4 kohaselt:

„Lisade vastuvõtmine ja muutmine

1. Lisad on konventsiooni lahutamatud osad ja kui ei ole sõnaselgelt sätestatud teisiti, tähendab viide konventsioonile ühtlasi ka viidet igale selle lisale.

2. Kõik täiendavad lisad piirduvad menetluslike, teaduslike, tehniliste ja halduskü simustega.

3. Käesoleva konventsiooni täiendavate lisadega seotud ettepaneku, nende vastuvõtmise ja jõustumise suhtes kohaldatakse järgmist menetlust:

a) täiendavate lisade kohta tehakse ettepanek ja need võetakse vastu artikli 21 lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud korras;

b) iga konventsiooniosaline, kes ei saa täiendavat lisa vastu võtta, teatab sellest hoiulevõtjale kirjalikult ühe aasta jooksul alates kuupäevast, kui hoiulevõtja edastab teate täiendava lisa vastuvõtmise kohta. Hoiulevõtja teatab viivitamatult kõikidele konventsiooniosalistele iga sellise teate saamisest. Konventsiooniosaline võib

eelneva teate täiendava lisa vastu võtmata jätmise kohta igal ajal tagasi võtta ning seejärel jõustub lisa selle lepinguosalise suhtes vastavalt punktile c, ning

c) ühe aasta möödumisel hoiulevõtja teate edastamisest täiendava lisa vastuvõtmise kohta jõustub lisa kõikide konventsiooniosaliste suhtes, kes ei ole teadet esitanud, punkti b sätete kohaselt.

4. A, B või C lisa muudatuste ettepaneku, vastuvõtmise ja jõustumise suhtes kohaldatakse sama menetlust, mida kohaldatakse käesoleva konventsiooni täiendavate lisade ettepaneku, vastuvõtmise ja jõustumise suhtes, välja arvatud selles osas, et A, B või C lisa muudatus ei jõustu nende konventsiooniosaliste suhtes, kes on esitanud avalduse seoses nende lisade muudatusega artikli 25 lõike 4 kohaselt, mille puhul kõik niisugused muudatused jõustuvad nende konventsiooniosaliste suhtes üheksakümnendal päeval pärast niisuguse muudatuse ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, heakskiitmis- või ühinemiskirja hoiuleandjale hoiuleandmist."

10 Stockholmi konventsiooni artikkel 23 on sõnastatud järgmiselt:

„Hääletamisõigus

1. Igal käesoleva konventsiooni osalisel on üks hääl, välja arvatud lõikes 2 ette nähtud juhtudel.

2. Piirkondlik[el] majandusintegratsiooni organisatsiooni[de]l on oma pädevusse kuuluvates küsimustes nii palju hääli, kui palju nende liikmesriike on käesoleva konventsiooniga ühinenud. Selline organisatsioon ei kasuta oma hääleõigust, kui seda kasutab tema liikmesriik, ja vastupidi."

11 Vastavalt Stockholmi konventsiooni artiklile 24 on see konventsioon avatud allakirjutamiseks kõikidele riikidele ja piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioonidele.

12 Stockholmi konventsiooni artikkel 25 „Ratifitseerimine, vastuvõtmine, heakskiitmine või ühinemine" on sõnastatud nii:

„1. Käesoleva konventsiooni ratifitseerivad, võtavad vastu või kiidavad heaks riigid ja piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioonid. See on ühinemiseks avatud riikidele ja piirkondliku majandusorganisatsiooni organisatsioonidele alates konventsiooni allakirjutamiseks sulgemise kuupäevast. Ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, heakskiitmis- või ühinemiskirjad antakse hoiule hoiulevõtjale.

2. Kõik piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioonid, kellest saavad käesoleva konventsiooni osalised, ilma et nende liikmesriigid oleksid osalised, on kohustatud täitma kõiki konventsioonist tulenevaid kohustusi. Kui mõni sellise organisatsiooni liikmesriikidest on käesoleva konventsiooni osaline, võtavad organisatsioon ja selle liikmesriigid käesolevast konventsioonist tulenevate kohustuste täitmiseks vastu vastavaid kohustusi käsitlevad otsused. Sellisel juhul ei ole nimetatud organisatsioonil ja selle liikmesriikidel õigust käesolevast konventsioonist tulenevaid õigusi samaaegselt teostada.

3. Ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, heakskiitmis- või ühinemiskirjas teatab piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioon oma pädevuse ulatuse konventsiooniga reguleeritavates küsimustes. Kõik need organisatsioonid teatavad hoiulevõtjale ka kõikidest asjakohastest muudatustest oma pädevuses ning tema omakorda teavitab konventsiooniosalisi.

4. Oma ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, heakskiitmis- või ühinemiskirjas võib iga konventsiooniosaline teatada, et tema suhtes jõustuvad kõik A, B või C lisa muudatused ainult pärast seda, kui ta on hoiule andnud oma vastava ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, heakskiitmis- või ühinemiskirja."

13 Stockholmi konventsioon kiideti Euroopa Ühenduse nimel heaks nõukogu 14. oktoobri 2004. aasta otsusega 2006/507/EÜ, mis käsitleb püsivate orgaaniliste saasteainete Stockholmi konventsiooni sõlmimist Euroopa Ühenduse nimel (ELT 2006, L 209, lk 1). Ühenduse heakskiitmiskiri esitati 16. novembril 2004.

14 Otsuse 2006/507 põhjenduses 8 on meenutatud, et ühendus on juba vastu võtnud konventsiooniga hõlmatud küsimusi reguleerivaid dokumente, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 850/2004, mis käsitleb püsivaid orgaanilisi saasteaineid ja millega muudetakse direktiivi 79/117/EMÜ (ELT L 158, lk 7, parandus ELT 2004, L 229, lk 5; ELT eriväljaanne 15/08, lk 465; edaspidi „püsivate orgaaniliste saasteainete direktiiv"), Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta määruse (EÜ) nr 304/2003 ohtlike kemikaalide ekspordi ja impordi kohta (ELT L 63, lk 1; ELT eriväljaanne 11/46, lk 65) ning nõukogu 16. septembri 1996. aasta direktiivi 96/59/EÜ polüklooritud bifenüülide (PCB) ja polüklooritud terfenüülide (PCT) kõrvaldamise kohta (EÜT L 243, lk 31; ELT eriväljaanne 15/03, lk 75).

15 Otsuse 2006/507 põhjenduses 10 on öeldud:

„Kui konventsiooni A, B või C lisa või täiendavate lisade muudatused on vastu võetud, peaks komisjon ette nägema nende rakendamise Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 850/2004 või teiste asjakohaste ühenduse õigusaktide raames. Kui ühtegi muudatustest ei ole rakendatud ühe aasta jooksul alates hoiulevõtja poolt muudatuse vastuvõtmisest teatamise kuupäevast, ja vältimaks nõuete rikkumist, peaks komisjon sellest hoiulevõtjale vastavalt teatama."

16 Otsuse 2006/507 artikkel 2 on sõnastatud järgmiselt:

„1. Kui konventsiooni A, B või C lisa või täiendavate lisade muudatusi ei ole rakendatud määruse (EÜ) nr 850/2004 lisadega või teiste asjakohaste ühenduse õigusaktidega ühe aasta jooksul alates hoiulevõtja poolt muudatuse vastuvõtmisest teatamise kuupäevast, teatab komisjon sellest hoiulevõtjale vastavalt konventsiooni artiklile 22.

2. Kui konventsiooni A, B või C lisa või täiendavate lisade muudatused rakendatakse pärast lõikes 1 viidatud teatamist, võtab komisjon teatise viivitamata tagasi."

17 Otsuse 2006/507 lisas on ühenduse deklaratsioon vastavalt Stockholmi konventsiooni artikli 25 lõikele 3. See deklaratsioon on sõnastatud järgmiselt:

„Ühendus deklareerib, et vastavalt Euroopa Ühenduse asutamislepingule, eriti selle artikli[…] 175 [lõikele 1], on tema pädevuses sõlmida rahvusvahelisi keskkonnaalaseid lepinguid ja rakendada nendest kokkulepetest tulenevaid kohustusi, mis aitavad kaasa järgmiste eesmärkide taotlemisele:

– keskkonna säilitamine ja kaitsmine ning selle kvaliteedi parandamine,

– inimeste tervise kaitsmine,

– loodusvarade kaalutletud ja mõistlik kasutamine,

– meetmete edendamine rahvusvahelisel tasandil, et lahendada piirkondlikke või ülemaailmseid keskkonnaprobleeme.

Lisaks sellele deklareerib ühendus, et ta on juba vastu võtnud oma liikmesriikide suhtes siduvaid õigusakte, mis hõlmavad käesoleva konventsiooniga reguleeritavaid

küsimusi, ning et ta esitab ja ajakohastab vastavalt vajadusele nende õigusaktide nimekirja osapoolte konverentsile vastavalt konventsiooni artikli 15 lõikele 1.

Ühendus vastutab konventsioonist tulenevate nende kohustuste täitmise eest, mida hõlmab jõusolev ühenduse õigus.

Ühenduse pädevuse kasutamine muutub oma olemuse tõttu pidevalt."

18 Ühendus ei ole kasutanud Stockholmi konventsiooni artikli 25 lõikes 4 ette nähtud võimalust teatada, et tema suhtes jõustuvad kõik A, B või C lisa muudatused ainult pärast seda, kui ta on hoiule andnud oma vastava ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, heakskiitmis- või ühinemiskirja.

19 Kõik liikmesriigid on Stockholmi konventsiooni osalised.

Århusi protokoll

20 Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 1979. aasta piiriülese õhusaaste kauglevi konventsioon püsivate orgaaniliste saasteainete kohta (edaspidi „Århusi protokoll") võeti vastu 24. juunil 1998 Århusis (Taani). Selle eesmärk on kõnealuste saasteainete heitmete ja kadude reguleerimine, vähendamine või kõrvaldamine.

21 Århusi protokolli artiklite 1 ja 15 kohaselt on see allakirjutamiseks avatud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Euroopa Majanduskomisjoni liikmesriikidele ning riikidele, kellel on selle komisjoni juures konsultatiivne staatus ja kõigile nimetatud komisjoni suveräänsete liikmesriikide moodustatud piirkondlikele majandusintegratsiooni organisatsioonidele.

22 Århusi protokolli artikkel 3 kirjeldab osapoolte põhikohustusi. Sisuliselt on nendeks I lisas loetletud ainete tootmise ja kasutamise lõpetamine, II lisas loetletud ainete kasutamise piiramine selles lisas kirjeldatud kasutusviisidega ning III lisas loetletud aine heitkoguste vähendamine kõnealuse lisa kohaselt määratud võrdlusaasta heitkoguste tasemega võrreldes.

23 Århusi protokolli artikli 14 lõiked 1–3 reguleerivad nimetatud protokolli I–III lisa muutmist järgmiselt:

„1. Iga osaline võib teha ettepaneku käesoleva protokolli muutmiseks.

2. Muudatusettepanekud esitatakse kirjalikult komisjoni täitevsekretärile, kes edastab need kõigile osalistele. Osalised arutavad muudatusettepanekuid täitevorganis selle järgmisel istungil tingimusel, et täitevsekretär on need ettepanekud osalistele edastanud vähemalt 90 päeva enne istungit.

3. Käesoleva protokolli muudatused, sealhulgas I–IV, VI ja VIII lisa muudatused, võetakse vastu täitevorgani istungil kohal olevate osaliste konsensuse alusel ning

need jõustuvad vastuvõtnud poolte suhtes 90. päeval pärast kuupäeva, mil kaks kolmandikku osalistest on andnud hoiulevõtjale hoiule muudatuste vastuvõtmiskirjad. Kõikide teiste osaliste suhtes jõustuvad muudatused 90. päeval pärast kuupäeva, mil asjaomane osaline on andnud hoiulevõtjale hoiule muudatuste vastuvõtmiskirja."

24 Pärast seda, kui võeti vastu nõukogu 19. veebruari 2004. aasta otsus 2004/259/EÜ, millega sõlmitakse Euroopa Ühenduse nimel piiriülese õhusaaste kauglevi 1979. aasta konventsiooni protokoll püsivate orgaaniliste saasteainete kohta (ELT L 81, lk 35; ELT eriväljaanne 11/50, lk 144), anti 30. aprillil 2004 hoiule ühenduse ratifitseerimisdokument.

25 Kõik liikmesriigid ei ole Århusi protokolli osalised.

Püsivate orgaaniliste saasteainete määrus

26 Püsivate orgaaniliste saasteainete määruse artikkel 3 keelab I lisas loetletud ainete tootmise, turuleviimise ja kasutamise. Määrus reguleerib II lisas loetletud ainete kasutamist. III lisana on ära toodud nimekiri ainetest, mis kuuluvad heitmete vähendamise sätete alla.

27 Määruse artikli 14 lõige 1 näeb ette, et kui aine kantakse Stockholmi konventsiooni või Århusi protokolli nimekirja, muudab komisjon, kui see on asjakohane, kooskõlas

artikli 16 lõikes 2 viidatud menetlusega vastavalt I–III lisa. Viimati nimetatud artikli kohaselt, mis viitab eeskätt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsuse 1999/468/EÜ (millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused) (EÜT L 184, lk 23; ELT eriväljaanne 01/03, lk 124) artiklile 5, abistab komisjoni regulatiivkomitee.

Direktiiv 76/769/EMÜ

28 Nõukogu 27. juuli 1976. aasta direktiiv 76/769/EMÜ puudutab liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamist seoses teatavate ohtlike ainete ja valmististe turustamise ja kasutamise piirangutega (EÜT L 262, lk 201; ELT eriväljaanne 13/03, lk 317). Rootsi Kuningriigile käesoleva kohtuasja raames etteheidetavate asjaolude asetleidmise ajal ei käsitlenud see direktiiv perfluorooktaansulfonaati.

Vaidluse taust

29 Komisjon esitas 4. augustil 2004 nõukogu otsuse ettepaneku [dokument KOM (2004) 537 lõplik], mille eesmärk oli volitada komisjoni tegema ühenduse ja osaliseks olevate liikmesriikide nimel ettepanekuid teatava arvu kemikaalide kandmiseks Århusi protokolli ja/või Stockholmi konventsiooni asjakohastesse lisadesse.

30 Århusi protokolli puudutavas osas tehti ettepanek kanda heksaklorobutadieen, oktabromodifenüüleeter ja pentaklorobenseen selle protokolli I lisasse, polüklooritud naftaleenid I ja III lisasse ning lühiahelalised klooritud parafiinid II lisasse.

31 Stockholmi konventsiooni puudutavas osas tehti ettepanek kanda heksaklorobutadieen, oktabromodifenüüleeter ja pentaklorobenseen, s.o ained, mida juba sooviti kanda Århusi protokolli I lisasse, ning pentabromodifenüüleeter, kloordekoon, heksabromobifenüül ja heksaklorotsükloheksaan selle konventsiooni A lisasse, polüklooritud naftaleenid konventsiooni A ja C lisadesse ning lühiahelalised klooritud parafiinid B lisasse.

32 Nõukogu otsuse ettepanekus ei olnud mainitud perfluorooktaansulfonaati ei seoses Århusi protokolli lisadesse kandmisega ega seoses Stockholmi konventsiooni lisadesse kandmisega.

33 Selle ettepaneku seletuskirja punkt 6 oli sõnastatud nii:

„Ettepanekuid konventsiooni või protokolli lisade muutmiseks tuleks teha ainult ühenduse ja selle liikmesriikide nimel, tuginedes [EÜ] artiklist 10 tulenevale kohustusele koostöö ja ühenduse rahvusvahelise esinduse ühtsuse suhtes."

34 Kõnealuse ettepaneku põhjenduste punkti 5 viimane lause märkis:

„Tuginedes kohustusele tagada ühenduse rahvusvahelise esinduse ühtsus ning tagamaks, et ettepanekud on põhjendatud ja leiavad ühenduses piisavalt toetust, tuleks esitada ainult ühenduse ja liikmesriikide ühisettepanekuid."

35 Euroopa Liidu Nõukogu rahvusvahelise keskkonnarühma kohtumine toimus 8. septembril 2004. Sellel kohtumisel väljendas Rootsi Kuningriik poolehoidu ühisele ettepanekule kanda perfluorooktaansulfonaat Stockholmi konventsiooni asjakohaseks peetavasse lisasse, ning osutas võimalusele, et teeb sellekohase ettepaneku ainult omaenda nimel. Sellel kohtumisel käsitlesid perfluorooktaansulfonaati puudutavad arutelud peamiselt perfluorooktaansulfonaadi võimaliku Stockholmi konventsiooni kandmisega kaasnevaid õiguslikke tagajärgi ja komisjoni vastuväiteid sellele sündmusele.

36 Nõukogu võttis 10. märtsil 2005 vastu järeldused, mis puudutasid ühist seisukohta ainete osas, mille kohta tuleks teha ettepanek nende kandmiseks Stockholmi konventsiooni lisadesse. Nendes järeldustes (dokument 7292/05, 14.3.2005) soovitab nõukogu „Euroopa Ühendusel ja liikmesriikidel vaadata läbi kuni kolme täiendava aine kaasamise ettepanek, mis tuleb esitada [nimetatud konventsiooni] sekretariaadile võimalikult kiiresti, kui võimalik, siis enne [konventsiooniosaliste esimest konverentsi], aga igal juhul arvestusega, et selle saaks läbi vaadata püsivate orgaaniliste saasteainete hindamise komitee esimesel koosolekul, ning palub nende ekspertidel uurida esmajärjekorras [Århusi protokolli] alla kuuluvate ainete loetelu ja võtta see aluseks täiendavate ainete väljavalimisel, arvestades, et selles loetelus olevad ained on [Euroopa Liidu] tasandil püsivate orgaaniliste saasteainetena juba reguleeritud.” Lisaks soovitas nõukogu nimetatud järelduste punkti 5 alapunktis h, et võetaks vastu finantseerimis- ja eelarve-eeskirjad, et sekretariaat saaks Stockholmi konventsiooniosaliste konverentsil vastu võetud otsused tõhusalt ellu viia.

37 Stockholmi konventsiooniosaliste konverentsi esimene kohtumine toimus 2.–6. mail 2005. Sellel kohtumisel loodi püsivate orgaaniliste saasteainete hindamise komitee. Ühendus ja liikmesriigid tegid ettepaneku kahe aine, kloordekooni ja

heksabromobifenüüli kandmiseks Stockholmi konventsiooni lisadesse. Nimetatud komitee pidi esimest korda kokku saama novembris 2005.

38 6. juulil 2005 vaatas nõukogu rahvusvaheline keskkonnarühm läbi käesoleva kohtuotsuse punktis 29 nimetatud komisjoni ettepaneku teatud kemikaalide kandmise kohta Århusi protokolli ja Stockholmi konventsiooni lisadesse. Selle koosoleku protokollist ilmneb, et eesistuja esitas dokumendi, milles võrreldakse kõnealuse protokolli ja konventsiooni raames tehtavaid muudatusi ning tehakse mõlema akti muudatusettepanekud. Århusi protokolli muudatusettepanekute osas, mis tuli tähtaega arvestades teha kiiresti, jõudsid selle rühma liikmed kokkuleppele viie aine osas, milleks olid heksaklorobutadieen, oktabromodifenüüleeter, pentaklorobenseen, polüklooritud naftaleenid ja lühiahelalised klooritud parafiinid. Stockholmi konventsiooni osas olid rühma liikmed ühel meelel selles, et teatud aineid puudutav ettepanek tuleb teha konventsiooniosaliste teisele konverentsile, kuid rühm ei jõudnud nende ainete kindlaksmääramisel kokkuleppele ja sellekohane arutelu lükati edasi.

39 Perfluorooktaansulfonaadi osas tunnistas keskkonnarühm, et sellel ainel on püsiva orgaanilise saasteaine tunnused, ning märkis, et käib töö ühenduse tasandi kontrollimeetmete kindlaksmääramiseks. Niipea kui komisjon on esitanud ettepaneku ühenduse tasandi kontrollimeetmete kohta, tehakse ettepanek perfluorooktaansulfonaadi kandmiseks Århusi protokolli. Komisjon on oma menetlusdokumentides öelnud, ning seda asjaolu on kinnitatud ka Madalmaade Kuningriigi menetlusse astuja seisukohtades, et eesistuja juhtis keskkonnarühma tähelepanu majanduslikele tagajärgedele, mida võib kaasa tuua ettepanek kanda perfluorooktaansulfonaat Stockholmi konventsiooni, arvestades juba esitatud teateid, kuna see võib mõjutada konventsiooni osalisteks olevaid arengumaid nõudma täiendavat finantsabi.

40 Rootsi Kuningriik esitas 14. juulil 2005 Stockholmi konventsiooni sekretariaadile enda nimel ettepaneku perfluorooktaansulfonaadi kandmiseks Stockholmi konventsiooni A lisasse.

41 Alaliste esindajate komitee (Coreper) analüüsis 20. juulil 2005 eesistuja poolt koostatud nõukogu otsuse parandatud projekti, mis käsitles ettepanekuid ainete kandmiseks Århusi protokolli lisadesse (dokument 11164/05, 15.7.2005). Selle teksti artikkel 1 nägi ette teha ettepanek kanda loetellu viis nõukogu rahvusvahelise keskkonnarühma poolt 6. juulil 2005 määratletud ja käesoleva kohtuotsuse punktis 38 nimetatud ainet. Kõnealuse teksti artikkel 2 nägi ette, et „pärast seda, kui komisjon on esitanud turuleviimise ja kasutamise piiramise ettepaneku direktiivi 79/769 alusel, on ta volitatud esitama koos teiste protokolli osalisteks olevate liikmesriikidega ettepaneku, mille sisuks oleks protokolli asjaomaste lisade muutmine, lisades neisse perfluorooktaansulfonaadi, ning tegema seda soovitatavalt piisavalt aegsasti, et selle ettepaneku saaks läbi vaadata enne konventsiooni täitevorgani järgmist, 2005. aasta detsembris toimuvat koosolekut". See tekst kiideti Coreperi 20. juuli 2005. aasta arutelude tulemuseks olevas versioonis (dokument 11386/05, 22.7.2005) kirjalikus menetluses heaks 8. septembril 2005.

42 5. detsembril 2005 esitas komisjon ettepaneku Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi kohta, milles käsitletakse perfluorooktaansulfonaatide turustamise ja kasutamise piiranguid (nõukogu direktiivi 76/769 muutmine). Sellest ettepankust (dokument KOM(2005) 618 lõplik) sai Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/122/EÜ, millega muudetakse 30. korda nõukogu direktiivi 76/769 (ELT L 372, lk 32). Lisaks tegi komisjon 5. detsembril 2005 Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni piiriülese õhusaaste kauglevi konventsioon täitevorganile ühenduse ja Århusi protokolli osaliseks olevate liikmesriikide nimel selle protokolli asjassepuutuvate lisade muutmise ettepaneku, mille sisuks oli nõukogu rahvusvahelise keskkonnarühma

poolt 6. juulil 2005 määratletud ja käesoleva kohtuotsuse punktis 38 nimetatud viie aine ning perfluorooktaansulfonaadi loetellu kandmine.

43 Mis puudutab Stockholmi konventsiooni, siis võttis nõukogu oma koosseisus „keskkond" vastu järeldused, mis on kajastatud 9. märtsi 2006. aasta pressiteates, mille kohaselt nõukogu „soovitab komisjonil ja liikmesriikidel teatada [konventsiooniosaliste teisel kohtumisel] oma kavatsusest teha ettepanek kaasata vähemalt kaks ja kokku kuni neli täiendavat ainet, mis tuleb esitada sekretariaadile, et püsivate orgaaniliste saasteainete hindamise komitee saaks selle ettepaneku läbi vaadata oma praeguse seisuga teisel koosolekul". Nõukogu täpsustab neis järeldustes, et „täiendavate ainete loetellu kandmise ettepaneku esitamiseks on vaja nõukogu otsust". Nõukogu kiitis 2006. aasta aprillikuus heaks 2005. aasta detsembris esitatud nõukogu otsuse projekti (dokument 8391/06), mis käsitles ühenduse ja liikmesriikide nimel ettepaneku tegemist kanda Stockholmi konventsiooni A–C lisadesse kolm ainet: pentaklorobenseen, oktabromodifenüüleeter ja lühiahelalised klooritud parafiinid, s.o kolm ainet nendest viiest, mille Århusi protokolli I–III lisasse kandmise ettepanek oli tehtud 2005. aasta detsembris.

Kohtueelne menetlus ja menetlus Euroopa Kohtus

44 Komisjon juhtis 19. detsembri 2005. aasta kirjas, milles ta ühtlasi meenutas nõukogu „rahvusvahelises keskkonnarühmas" 6. juulil 2005 toimunud arutelusid ja selle rühma poolt välja pakutud otsuste ettepanekuid, Rootsi valitsuse tähelepanu sellele, et kui Rootsi Kuningriik teeb ühepoolselt ettepaneku kanda perfluorooktaansulfonaat Stockholmi konventsiooni A lisasse, lõhestab see ühenduse rahvusvahelise esindatuse ühtsust ning kahjustab nii konventsiooniosaliste esimesel konverentsil kui ka

uute ainete Århusi protokolli kandmise ettepaneku kontekstis saavutatud ühtsust, ning see kujutab endast EÜ artikli 10 rikkumist.

45 Lisaks tegi Rootsi Kuningriik perfluorooktaansulfonaadi loetellu kandmise ettepaneku 14. juulil 2005, samas kui ta teadis, et seda ainet puudutav töö juba käis, nagu nähtub nõukogu 8. septembri 2005. aasta otsuse – mis käsitleb ettepanekuid ainete loetellu lisamiseks Århusi protokolli alusel – artiklist 2, milles on korratud mainitud töögrupi 6. juuli 2005. aasta kohtumisel sõnastatud järeldusi. Niisugune ettevalmistav töö oli ühenduse ja liikmesriikide rahvusvahelise tegevuse eeltingimuseks kõnealuse protokolli raames. Rootsi Kuningriigi ühepoolne tegevus, mis on suunatud perfluorooktaansulfonaadi kandmisele Stockholmi konventsiooni A lisasse, võib viia püsivate orgaaniliste saasteainete määruse muutmiseni, jättes komisjoni ilma tema algatusõigusest peamiselt ühenduse pädevusse kuuluvas valdkonnas ning nõukogu ilma võimalusest teha otsus esitada selle aine loetellu kandmise ettepanek EÜ artikli 300 lõike 1 alusel. Seejärel esitas komisjon Rootsi Kuningriigile märgukirja nõudega esitada omapoolsed märkused.

46 Nimetatud liikmesriik märkis 15. veebruari 2006. aasta kirjas, et hetkel, kui ta tegi algatuse, mida komisjon nüüd talle ette heidab, ei olnud ühendus võtnud vastu perfluorooktaansulfonaati puudutavaid meetmeid, nii et liikmesriikidel olid veel volitused teha ettepanek selle aine kandmiseks Stockholmi konventsiooni asjakohastesse lisadesse. Rootsi Kuningriik märkis ka, et olgugi et ta tegi jõupingutusi, et see ettepanek tehtaks ühenduse tasandil, ei jõutud nõukogu „rahvusvahelise keskkonnarühma" 6. juuli 2005. aasta koosolekul selles osas kokkuleppele. Seetõttu leidis Rootsi Kuningriik, et EÜ artiklit 10 ja artikli 300 lõiget 1 ei ole rikutud.

47 Komisjon saatis 4. juulil 2006 sellele liikmesriigile põhjendatud arvamuse, kutsudes teda üles viima oma käitumine selle arvamusega kooskõlla kahekuulise tähtaja jooksul

alates selle kättesaamisest. Rootsi Kuningriik vastas sellele 4. septembri 2006. aasta kirjaga, jäädes oma 15. veebruari 2006. aasta kirjas väljendatud seisukoha juurde.

48 Komisjon, kes ei olnud Rootsi Kuningriigi vastustega rahul, otsustas esitada käesoleva hagi.

49 Euroopa Kohtu presidendi 31. oktoobri 2007. aasta määrusega lubati Taani Kuningriigil, Madalmaade Kuningriigil, Soome Vabariigil ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigil asuda käesolevas kohtuasjas menetlusse Rootsi Kuningriigi nõuete toetuseks.

Hagi

Etteheide, mis põhineb EÜ artikli 10 rikkumisel

Poolte argumendid

50 Komisjon toob EÜ artikli 10 rikkumist käsitleva etteheite toetuseks esile, et Rootsi Kuningriik ei ole võtnud kõiki kohaseid meetmeid, et aidata kaasa ühenduse eesmärkide saavutamisele, ning pole hoidunud võtmast meetmeid, mis kahjustavad ühenduse eesmärkide saavutamist.

51 Komisjon meenutab, et hetkel, mil Rootsi Kuningriik tegi ühepoolselt ettepaneku perfluorooktaansulfonaadi kandmiseks Stockholmi konventsiooni A lisasse, olid seda teemat puudutavad tööd nõukogu tasandil juba alanud. Täpsemalt, nõukogu rahvusvaheline keskkonnarühm oli jõudnud sellekohasele kokkuleppele oma 6. juuli 2005. aasta kohtumisel. Võttes arvesse tähtaegu, mida tuli silmas pidada, oli tarvis võtta kiiresti vastu otsus seoses ettepanekute tegemisega teatud ainete kandmiseks Århusi protokolli lisadesse. Sellest seisukohast kaaluti ka perfluorooktaansulfonaati, aga nimetatud rühm otsustas, et vastav ettepanek tehakse alles siis, kui komisjon on teinud ettepaneku seoses selle aine kontrollimeetmetega direktiivi 76/769 alusel. Seoses Stockholmi konventsiooniga, mida Rootsi ettepanek puudutab, olid nimetatud keskkonnarühma liikmed ühel meelel selles, et tuleks teha ettepanek teatud ainete kandmiseks selle konventsiooni asjakohastesse lisadesse, kuid nad ei määranud kindlaks milliste ainete, ning arutelu lükati edasi. Sama rühm arutles finantstagajärgede üle, mis oleks perfluorooktaansulfonaadi kandmisel nimetatud konventsiooni asjakohastesse lisadesse.

52 Komisjon rõhutab, et perfluorooktaansulfonaat ei olnud Stockholmi konventsiooni puhul esmatähtis, ning see valik tulenes nõukogu ühisest seisukohast. See ei tähendanud, et perfluorooktaansulfonaati ei oleks võetud kaalumisele ühenduse strateegia raames. Komisjon vaidleb lisaks vastu sellele, et seda ainet puudutava ettepaneku tegemiseks kõnealuse konventsiooni alusel oli pakiline vajadus.

53 Komisjon tunnistab, et nõukogu järelduste puhul ei ole tegemist siduva õigusaktiga, kuid vaidleb vastu väitele, et neil järeldustel ei ole mingit õiguslikku tähendust ning neid võib eirata.

54 Komisjoni väitel ei ole põhiküsimus mitte see, kas ühendus on kasutanud oma keskkonnaalast pädevust konkreetselt perfluorooktaansulfonaadi osas, vaid see, kas ta on

seda kasutanud ohtlike keemiatoodete, täpsemalt püsivate orgaaniliste saasteainete reguleerimisel. Komisjon märgib sellega seoses, et ohtlike keemiatoodete, täpsemalt püsivate orgaaniliste saasteainete valdkonnas oli ühenduse tasandi õiguslik raamistik juba olemas, nii et ettepanekute tegemine ainete kandmiseks Stockholmi konventsiooni on meede, mida reguleerivad ühenduse normid. Kui ühendusel on pädevus, olgu see siis ainu- või jagatud pädevus, siis see tähendab, et kui on vaja tegutseda rahvusvahelisel tasandil, peab selle tegevuse läbi viima ühendus, olgu siis üksi või koos liikmesriikidega.

55 Rootsi Kuningriigi ühepoolne tegevus viis ühenduse rahvusvahelise esindatuse ühtsuse lõhenemiseni osas, mis puudutab perfluorooktaansulfonaadi loetellu kandmist Stockholmi konventsiooni alusel, see aga läheb vastuollu EÜ artiklis 10 sätestatud lojaalsuskohustusest tuleneva rahvusvahelise esindatuse ühtsuse nõudega.

56 Komisjon vaidleb vastu argumendile, mille kohaselt ettepanek kanda aine Stockholmi konventsiooni lisasse ei mõjuta ühendust, arvestades selle konventsiooni artiklis 8 ette nähtud komitee otsuse nõuet, ning seejärel konventsiooniosaliste hääletamise nõuet, ning osaliste võimalust esitada nimetatud konventsiooni artikli 22 lõike 3 punktile b ja lõikele 4 vastav teade, et ta ei ole nõus olema seotud A, B või C lisasse tehtud muudatusega. Rootsi Kuningriigi ettepanek võib viia selle liikmesriigi ja ühenduse vastuseisuni, isegi kui ühendus otsustab, et see muudatus ei ole talle siduv. Veelgi enam – see argument ei võta arvesse selle konventsiooni raames toimuvas otsustamisprotsessis tekkivaid raskusi. Täpsemalt ei ole ühendus võimeline takistama ette pandud muudatuse vastuvõtmist. See, et on olemas moodus vastuolude kõrvaldamiseks ühenduse õiguse ja liikmesriigi rahvusvahelise tasandi tegevuse vahel, ei tähenda lõpuks, et kaoks kohustus eelnevalt kontrollida, kas see tegevus võib ühenduse õigust mõjutada.

57 Komisjoni väitel oli Rootsi Kuningriigi ettepaneku eesmärk kehtestada uus rahvusvahelise õiguse norm, millel aga oleks otsene mõju ühenduse õigusele, kuna see tooks kaasa kohustuse muuta püsivate orgaaniliste saasteainete määrust.

58 Komisjon lükkab ümber argumendi, mille kohaselt liikmesriikidel on õigus võtta vastu rangemaid norme kui püsivate orgaaniliste saasteainete määrus, põhjusel et see määrus kehtestab üksnes ühenduse minimaalsed normid, ning et selle tagajärjeks on, et liikmesriikidel on vastavalt EÜ artiklile 176 õigus teha ettepanekuid Stockholmi konventsiooni lisade muutmiseks. Komisjoni väitel on sellise ettepaneku eesmärk paratamatult rahvusvahelise rangema normi kehtestamine, see norm aga mõjutab mitte ainult vastava ettepaneku teinud liikmesriiki, vaid ka ühendust.

59 Lõpuks vaidleb komisjon vastu argumendile, mille kohaselt Rootsi Kuningriigi algatus on kooskõlas ühenduse keskkonnaalaste eesmärkidega. Komisjon meenutab, et Stockholmi konventsioon sisaldab sätteid arengumaadele antava finantsabi kohta, mis võimaldaks neil täita sellest konventsioonist tulenevaid kohustusi. Seetõttu tuleb enne selle konventsiooni lisadesse uute ainete kandmise ettepanekute tegemist arvestada kõiki selle konventsiooni sätteid.

60 Rootsi Kuningriik täpsustab, et komisjoni esitas ainsa väitena oma hagi põhjenduseks asjaolu, et Rootsi rikkus EÜ artiklit 10 ja artikli 300 lõiget 1, tehes ühepoolselt ettepaneku perfluorooktaansulfonaadi kandmiseks Stockholmi konventsiooni A lisasse. Kohtueelse menetluse käigus ei kinnitanud komisjon väidet, nagu Rootsi Kuningriigil ei olnuks õigust seda meedet võtta, sest ühendusel oli selles osas ainupädevus. Kuna

Euroopa Kohus tõlgendas komisjoni väited nii, nagu need oleksid sisaldanud sellist väidet pädevusnormide rikkumise kohta, on tegemist uue väitega, mis tuleb tagasi lükata.

61 Rootsi Kuningriigi väitel ei olnud hetkel, kui ta tegi ettepaneku kanda perfluorooktaansulfonaat Stockholmi konventsiooni A lisasse, selle aine osas ühenduse tasandil kehtestatud mingit regulatsiooni. Seetõttu ei olnud ei püsivate orgaaniliste saasteainete määrus ega direktiiv 76/769 sellele ainele kohaldatavad, nii et jagatud pädevuse alusel tegutsedes said nii liikmesriigid kui ka ühendus teha ettepaneku perfluorooktaansulfonaadi kandmiseks nimetatud lisasse.

62 Sarnaselt Rootsi Kuningriigiga väidavad Taani Kuningriik, Madalmaade Kuningriik ja Soome Vabariik, et 14. juulil 2005 ei olnud perfluorooktaansulfonaadi osas ühist seisukohta. Madalmaade Kuningriik selgitab, et ühenduse lojaalsuskohustus ei tähenda, et komisjon võiks õiguspäraselt arvestada, et Rootsi Kuningriik ootaks, vaatamata oma korduvatele jõupingutustele, määramatu aja jooksul ühendusesisest tegevust, samas kui nii liikmesriigid kui ka komisjon olid ühel nõul selle suhtes, et perfluorooktaansulfonaat kujutab endast tõsist ohtu inimese tervisele ja keskkonnale.

63 Seoses EÜ artiklist 10 tuleneva lojaalse koostöö põhimõttega väidab Rootsi Kuningriik, et tõlgendus, mis komisjon sellele põhimõttele annab, jätab jaotatud pädevuse segalepingute puhul tähendusest ilma. Nimetatud põhimõte tähendab üksnes seda, et liikmesriigid peavad nii palju kui võimalik pingutama koostöö nimel ühenduse institutsioonidega. Rootsi Kuningriik leiab, et seda ta tegigi. Ta oli selles osas ühendust piisavalt teavitanud ja konsulteerinud nii ühenduse kui ka teiste liikmeriikidega, ning üritas jõuda selleni, et vastav meede võetaks ühiselt, enne kui esitas oma ettepaneku perfluorooktaansulfonaadi kandmiseks Stockholmi konventsiooni A lisasse.

64 Lisaks täpsustab Rootsi Kuningriik, et lahknevusi rahvusvahelise esindatuse ühtsusest tuleb lubada, sest koostöökohustus ei tähenda, et igas olukorras tuleks saavutada ühehäälsus. Soome Vabariik märgib selles osas, et EÜ artikkel 10, nii nagu seda on tõlgendatud Euroopa Kohtu praktikas, ei pane segalepingu pooleks olevale liikmesriigile kohustust loobuda oma pädevuse kasutamisest juhul, kui ühendus ei ole otsustanud oma pädevust kasutada, või kui ühendus ja liikmesriigid pole suutnud määratleda ühist toimimisviisi. Liikmesriigid võivad neile kuuluva pädevuse kasutamise üle autonoomselt otsustada, järgides samas ühenduse õigust.

65 Madalmaade Kuningriik rõhutab, et lojaalse koostöö põhimõtte kohaldamine ei tohi viia selleni, et liikmesriigid ei või mitte mingil tingimusel teha ettepanekut ühendusevälise keskkonnaakti vastuvõtmiseks, samas kui EÜ artikli 174 lõike 4 teine lõik tunnustab sõnaselgelt nende sellist pädevust. Taani Kuningriik märgib ka, et lojaalse koostöö põhimõte ei tohi tegelikkuses muutuda pädevuse kahanemise põhimõtteks, ning et liikmesriikidelt ei tohi võtta volitust, mis neile on antud. Ühendkuningriik selgitab, et see tähendaks ainuvälispädevuse andmist *de facto* ühendusele olukorras, kus see oleks alusetu.

66 Rootsi Kuningriik, keda toetavad menetlusse astujad, toob ühtlasi välja, et ettepanekul kanda teatav aine Stockholmi konventsiooni lisasse ei ole teiste konventsiooniosaliste jaoks õiguslikke tagajärgi. Nagu märgib Taani Kuningriik, on üksnes konventsiooniosaliste konverents see, kes võib võtta seisukoha aine võimaliku loetellu kandmise kohta, ning alles juhul, kui see konverents järgib tehnilise komitee ettepanekut, tekib küsimus ühenduse seisukohavõtu kohta, ja ühendusel on siis võimalus otsustada, et muudatus ei ole talle siduv.

67 Rootsi Kuningriik, keda ka selles küsimuses toetavad teised menetlusse astujad, märgib samuti, et õiguslik olukord, mis tekib tema ühepoolsest ettepanekust kanda perfluorooktaansulfonaat Stockholmi konventsiooni A lisasse, on võrreldav olukorraga, mis võiks tekkida, kui ta otsustaks EÜ artikli 176 alusel võtta vastu rangemad siseriiklikud keskkonnakaitsenormid kui need, mis kehtivad ühenduse õiguses. Soome Vabariik märgib, et Euroopa Kohtu praktikas ei ole midagi, mis võiks toetada komisjoni seisukohta, mille kohaselt liikmesriik ei või rahvusvahelise lepingu raames võtta vastu ühenduse regulatsioonist rangemaid keskkonnakaitsemeetmeid.

68 Lõpuks väidavad kostja ja menetlusse astujad, et Rootsi Kuningriigi algatus ei kahjusta ühenduse eesmärkide saavutamist keskkonnapoliitika valdkonnas. Selles kontekstis ei tuleks arvestada majanduslike kaalutlustega.

Euroopa Kohtu hinnang

69 Kõikides valdkondades, mis vastavad asutamislepingu eesmärkidele, kohustab EÜ artikkel 10 liikmesriike aitama kaasa ühenduse eesmärkide saavutamisele ning hoiduma kõigist meetmetest, mis võiksid kahjustada nimetatud lepingu eesmärkide saavutamist (7. veebruari 2006. aasta arvamus 1/03, EKL 2006, lk I-1145, punkt 119, ja 30. mai 2006. aasta otsus kohtuasjas C-459/03: komisjon *vs.* Iirimaa, EKL 2006, lk I-4635, punkt 174).

70 Rootsi Kuningriik leiab, et EÜ artiklis 10 ette nähtud lojaalse koostöö kohustusel on piiratud kohaldamisala, kui tegemist on valdkondadega, kus pädevus on jagatud ühenduse ja liikmesriikide vahel.

71 Selles osas on Euroopa Kohus juba varem asunud seisukohale, et lojaalse koostöö kohustus on üldiselt kohaldatav ega sõltu sellest, kas ühenduse vastav pädevus on ainupädevus või mitte, ega liikmesriikide võimalikust õigusest võtta lepingulisi kohustusi kolmandate riikide suhtes (2. juuni 2005. aasta otsus kohtuasjas C-266/03: komisjon *vs.* Luksemburg, EKL 2005, lk I-4805, punkt 58, ja 14. juuli 2005. aasta otsus kohtuasjas C-433/03: komisjon *vs.* Saksamaa, EKL 2005, lk I-6985, punkt 64).

72 Praeguses asjas on komisjon täpsustanud, et ta ei tahtnud öelda, et ühendusel oli ainupädevus teha ettepanek perfluorooktaansulfonaadi kandmiseks Stockholmi konventsiooni A lisasse. Seega tuleb lähtuda eeldusest, et tegemist on jagatud pädevusega. Selles osas erineb käesolev kohtuasi olukorrast, mis oli vaidluse all 12. veebruari 2009. aasta otsuses kohtuasjas C-45/07: komisjon *vs.* Kreeka (EKL 2009, lk I-701), kus oli tegemist ainupädevusega.

73 Kui ilmneb, et rahvusvahelise lepingu või konventsiooni ese langeb osaliselt ühenduse ja osaliselt liikmesriikide pädevusse, on oluline tiheda koostöö tagamine liikmesriikide ja ühenduse institutsioonide vahel nii läbirääkimiste käigus kui ka lepingu sõlmimisel ja sellest tulenevate kohustuste täitmisel. See koostöökohustus tuleneb ühenduse ühtse rahvusvahelise esindatuse nõudest (14. novembri 1978. aasta otsus kohtuasjas 1/78, EKL 1978, lk 2151, punktid 34–36 (analoogia alusel Euratomi asutamislepinguga); 19. märtsi 1993. aasta arvamus 2/91, EKL 1993, lk I-1061, punkt 36; 15. novembri 1994. aasta arvamus kohtuasjas 1/94, EKL 1994, lk I-5267, punkt 108, ja 19. märtsi 1996. aasta otsus kohtuasjas C-25/94: komisjon *vs.* nõukogu, EKL 1996, lk I-1469, punkt 48).

74 Euroopa Kohus on juba varem väljendanud seisukohta, et liikmesriikidel lasuvad erilised kohustused tegutsemiseks ja tegevusest hoidumiseks olukorras, kus komisjon on esitanud nõukogule ettepanekud, mida nõukogu ei ole küll veel heaks kiitnud, kuid mis moodustavad ühenduse kooskõlastatud tegevuse lähtekoha (vt 5. mai 1981. aasta otsus kohtuasjas 804/79: komisjon *vs.* Ühendkuningriik, EKL 1981, lk I-1045,

punkt 28; eespool viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Luksemburg, punkt 59, ja eespool viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Saksamaa, punkt 65).

75 Euroopa Kohus on ka nentinud, et otsuse vastuvõtmine, mis volitab komisjoni ühenduse nimel mitmepoolse lepingu sõlmimiseks läbirääkimisi pidama, märgib ühenduse kooskõlastatud tegevuse alguspunkti rahvusvahelisel tasandil ja toob seetõttu kaasa kui mitte liikmesriikide kohustuse tegevusest hoidumiseks, siis vähemalt kohustuse teha tihedat koostööd omavahel ja ühenduse institutsioonidega, et hõlbustada ühenduse eesmärkide saavutamist ning tagada ühenduse tegevuse ja rahvusvahelise esindatuse ühtsus ja sidusus (eespool viidatud kohtuotsused komisjon *vs.* Luksemburg, punkt 60, ja komisjon *vs.* Saksamaa, punkt 66).

76 Käesolevas asjas ei ole vaidlust selle üle, et hetkel, mil Rootsi Kuningriik tegi ettepaneku perfluorooktaansulfonaadi kandmiseks Stockholmi konventsiooni A lisasse, 14. juulil 2005, ei olnud nõukogu võtnud vastu formaalset otsust ettepaneku kohta ainete kandmiseks sellesse lisasse. Sellele vaatamata tuleb uurida, kas – nagu väidab komisjon – oli olemas ühenduse sellekohane strateegia, mille sisuks oli mitte teha kohe ettepanekut perfluorooktaansulfonaadi loetellu kandmiseks selle konventsiooni alusel, ja seda eeskätt majanduslikel põhjustel.

77 Selleks et ühine seisukoht oleks olemas ning et seda saaks liikmesriigi lojaalse koostöö kohustuse rikkumise hagi raames arvestada, ei pea see seisukoht tingimata olema mingis kindlaksmääratud vormis, niivõrd kui selle sisu saab piisava õigusliku kindlusega tõendada (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* nõukogu, punkt 49).

78 Perfluorooktaansulfonaadi osas tuleb sissejuhatava märkusena meenutada, et märtsis 2005 ei olnud see aine kantud ei Århusi protokolli ega Stockholmi konventsiooni.

79 Järeldustes, mis võeti vastu 2005. aasta märtsikuus, pidades silmas Stockholmi konventsiooniosaliste esimest konverentsi, soovitas nõukogu ühendusel ja liikmesriikidel käsitleda ettepanekut, mis puudutas „kuni kolme täiendava aine" kandmist konventsiooni asjakohastesse lisadesse. Ühenduse ja liikmesriikide ekspertidele tehti ülesandeks uurida esmajärjekorras Århusi protokolli alla kuuluvate ainete loetelu ja „võtta see aluseks täiendavate ainete väljavalimisel, arvestades, et selles loetelus olevad ained on [Euroopa Liidu] tasandil püsivate orgaaniliste saasteainetena juba reguleeritud."

80 Kuna sel ajal ei olnud perfluorooktaansulfonaati Århusi protokolli kantud ning seda ei olnud liidus püsiva orgaanilise saasteainena veel reguleeritud, ei tulnud seda komisjoni kõnealuste järelduste kohaselt ei nimetatud protokolli ega Stockholmi konventsiooni alusel esitatavate esimeste ettepanekute puhul kaalumisele võtta.

81 Lisaks kinnitab esitatavate ainete arvu piiramine („kuni kolm") – arvestades nimetatud järelduste punkti 5 alapunkti h – seisukohta, mille kohaselt majanduslikud kaalutlused olid osaks ühenduse strateegiast seoses Stockholmi konventsiooniga, mille puhul tuleb meenutada, et see on ülemaailmselt kohaldatav, ning et selle artikkel 13 näeb ette finantsabi andmise arengumaadele ja üleminekumajandusega maadele. Nimetatud punkti 5 alapunktis h soovitab nõukogu õigupoolest, et „võetaks vastu finantseerimis- ja eelarve-eeskirjad, et sekretariaat saaks [Stockholmi konventsiooni osaliste konverentsil] võetud otsused tõhusalt ellu viia".

82 Kooskõlas nende nõukogu järeldustega, ja nagu on meenutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 37, tegid ühendus ja liikmesriigid Stockholmi konventsiooni osaliste

konverentsil, mis toimus 2005. aasta maikuus, ettepaneku kahe aine kohta, mille hulgas ei olnud perfluorooktaansulfonaati.

83 Nõukogu „rahvusvahelise keskkonnarühma" 6. juuli 2005. aasta kohtumise – mille sisu on kokku võetud käesoleva kohtuotsuse punktides 38 ja 39 – protokollist ilmneb, et arutelu puudutas ainete esitamist nii Århusi protokolli kui ka Stockholmi konventsiooni. Kuigi see aruanne ei maini sõnaselgelt vaidluse all olnud majanduslikke kaalutlusi, on majanduslike kaalutluste näol tegemist asjaoluga, mida Rootsi Kuningriik ei ole vaidlustanud, Madalmaade Kuningriik seevastu on möönnud.

84 Nimetatud aruandest ilmneb, et vahetu eesmärk oli esitada Århusi protokolli kandmiseks kaks käesoleva kohtuotsuse punktides 30 ja 38 nimetatud ainet, mis ühenduse tasandil olid juba reguleeritud.

85 Niisiis lepiti kokku, et ettepanek lisada perfluorooktaansulfonaat kõnealusesse protokolli tehakse siis, kui komisjon on teinud ettepaneku ühenduse regulatsiooni kehtestamiseks selle aine regulatsioonimeetmete osas. Kõik hilisemad sündmused (nõukogu 8. septembri 2005. aasta otsuse vastuvõtmine; direktiivi 76/769 muudatusettepaneku esitamine 5. detsembril 2005; samal päeval ettepaneku tegemine kanda perfluorooktaansulfonaat nimetatud protokolli asjakohastesse lisadesse) annavad tunnistust, et see oli nii.

86 Lisaks, mis puudutab ettepanekuid ainete lisamiseks Stockholmi konventsiooni, siis nõukogu „rahvusvahelise keskkonnarühma" 6. juuli 2005. aasta koosoleku aruandes on märgitud, et oli olemas kokkulepe („Agreement was reached by the (Working

Party for International Environmental Issues)") asjaolu kohta, et ettepanek teatud ainete loetellu kandmiseks tuleks esitada, pidades silmas konventsiooniosaliste teist konverentsi. Samas ei olnud kokkulepet selles osas, milliste ainete kohta tulnuks ettepanek teha, ja arutelu sellel teemal lükati edasi.

87 Vastupidi sellele, mida väidavad Rootsi Kuningriik ja menetlusse astujad, ilmneb, et tegemist olnud ei „otsustuslünga" ega isegi mitte n–ö äraootava olukorraga, mis võrduks otsuse puudumisega. Paljud asjaolud kinnitavad seisukohta, et nõukogu rahvusvaheline keskkonnarühm kavatses teha otsuse ainete kohta, mis tuleks kanda Stockholmi konventsiooni lisaks neile, mille kohta tehti ettepanek 2005. aasta mais, mitte 6. juulil 2005, vaid peagi pärast seda. Sellega seoses tuleb mainida nii tungivat vajadust määrata kõigepealt kindlaks ained, mille kohta tuli teha ettepanek Århusi protokolli kandmiseks, kui ka majanduslikke kaalutlusi, mis seondusid nimetatud konventsiooni osas tehtavate ettepanekutega.

88 Hilisemad sündmused kinnitasid seda soovi tegutseda ja teha Stockholmi konventsiooni puudutavaid ettepanekuid; nimelt nõukogu 9. märtsi 2006. aasta soovitus ja viimase poolt 2006. aasta aprillikuus vastu võetud otsus, mida on mainitud käesoleva kohtuotsuse punktis 43 ning mis volitab komisjoni esitama ettepanekud pentaklorobenseeni, oktabromodifenüüleetri ja lühiahelaliste klooritud parafiinide kohta.

89 Igal juhul tuleb lugeda tõendatuks, et aastal 2005 oli olemas ühine strateegia, mis seisnes kavas mitte teha tol ajajärgul ettepanekut kanda perfluorooktaansulfonaat Stockholmi konventsiooni A lisasse, mistõttu, nagu nähtub nõukogu 2005. aasta märtsi järeldustest, pidid ühenduse ja liikmesriikide eksperdid tegema ettepaneku, et valik tehtaks ainete hulgast, mis kuulusid juba Århusi protokolli, ning, nagu nõukogu rahvusvahelise keskkonnarühma 6. juuli 2005. aasta koosoleku aruandest nähtub, ei kuulunud perfluorooktaansulfonaat nende ainete hulka.

90 Lisaks pidasid liidu institutsioonid Stockholmi konventsiooni raames eelistatavaks võtta arvesse kõiki olulisi asjaolusid, sealhulgas majanduslikke tegureid, otsustamaks selle üle, millisest strateegiast liit ja tema liikmesriigid selle aine puhul peaksid lähtuma. Sellest tulenevalt ei teinud nad kohe ettepanekut perfluorooktaansulfonaati selle lepingu alusel keelustada, vaid tegid esmajärjekorras ettepaneku kanda see aine mõnda teise instrumenti ehk siis Århusi protokolli.

91 Neist asjaoludest tuleneb, et tehes ühepoolselt ettepaneku perfluorooktaansulfonaadi kandmiseks Stockholmi konventsiooni A lisasse, toimis Rootsi Kuningriik viisil, mis lahknes nõukogus kooskõlastatud ühisest strateegiast.

92 Lisaks näitab selles konventsioonis ette nähtud otsustusmenetluse uurimine, et Rootsi Kuningriigi ühepoolne ettepanek toob kaasa tagajärjed liidu jaoks. Selles osas tuleb välja tuua, et nimetatud konventsioon loob institutsionaalse ja menetlusliku raamistiku, mis sisaldab konkreetsete normide kogumit selle konventsiooni muudatuste vastuvõtmiseks, sealhulgas uute ainete kandmiseks selle A, B või C lisasse.

93 Ettepanek kanda aine Stockholmi konventsiooni A lisasse saab püsivate orgaaniliste saasteainete hindamise komiteelt selle konventsiooni artikli 8 lõike 9 kohaselt kas positiivse või negatiivse soovituse. Vastavalt konventsiooni artikli 23 lõikele 2 ei kasuta sellised piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioonid nagu Euroopa Liit oma hääleõigust, kui seda kasutab tema liikmesriik, ja vastupidi. Konventsiooni artikli 25 lõige 2 sätestab ka, et kui mõni sellise organisatsiooni liikmesriikidest on kõnealuse konventsiooni osaline, ei ole nimetatud organisatsioonil ja selle liikmesriikidel õigust konventsioonist tulenevaid õigusi samaaegselt teostada.

94 Seega võib liikmesriigi esitatud ettepanek kanda aine Stockholmi konventsiooni alusel loetellu luua olukorra, kus kas liit hääletab selle ettepaneku vastu, jättes nii selle ettepaneku esitanud liikmesriigi ilma võimalusest kaitsta oma seiskohta konventsiooniosaliste konverentsi tasandil, või olukorra, kus see liikmesriik kasutab oma õigust hääletada oma ettepaneku poolt, jättes nii liidu ilma võimalusest kasutada oma liikmesriikide arvuga võrduvate häälte arvu ning andes teistele liikmesriikidele vabaduse hääletada selle ettepaneku poolt või vastu.

95 Selles osas tuleb märkida, et ühenduse poolt vastavalt Stockholmi konventsiooni artikli 25 lõikele 3 esitatud avaldus ei sisalda täpseid reegleid pädevuse jagunemise kohta tema ja liikmesriikide vahel. Selles avalduses on märgitud, et „ühendus vastutab konventsioonist tulenevate nende kohustuste täitmise eest, mida hõlmab jõusolev ühenduse õigus", ning et „ühenduse pädevuse kasutamine muutub oma olemuse tõttu pidevalt".

96 Igal juhul tuleb nentida, et liidul ei ole piisaval arvul hääli, et olla vastu Stockholmi konventsiooni mõne lisa muudatuse vastuvõtmisele. Tuleb lisada, et sellise konventsiooniosalise suhtes, kes, nagu Euroopa Liit, ei ole kasutanud võimalust esitada nimetatud konventsiooni artikli 25 lõikes 4 ette nähtud teadet, jõustub konventsiooniosaliste konverentsil otsustatud, lisasse tehtav muudatus üheaastase tähtaja möödumisel alates ajast, kui hoiulevõtja on edastanud teate muudetud lisa kohta, välja arvatud juhul, kui osaline otsustab kasutada nn *opting out*-meetodit.

97 Rootsi Kuningriik ja menetlusse astujad väidavad, et sellisel juhul võiks liit igal juhul kasutada niisugust *opting out*-võimalust ja esitada vastavalt Stockholmi konventsiooni

artikli 22 lõike 3 punktile b ja lõikele 4 avalduse, et ei saa lisasse tehtavat muudatust vastu võtta.

98 See argument rajaneb sellegipoolest eeldusel, et liit võib esitada avalduse, et ei võta vastu muudatust, mille suhtes on ettepaneku teinud ja mille poolt on hääletanud üks või mitu liikmesriiki. Samas ei saa Stockholmi konventsiooni artikli 25 lõike 2 kohaselt liit ja tema liikmesriigid konventsioonist tulenevaid õigusi samaaegselt teostada. Kohtuistungil esitasid pooled Stockholmi konventsiooni artikli 25 lõike 2 kohta erinevaid tõlgendusi.

99 Isegi kui oletada, et olenemata viimati nimetatud sättest võib liit ikkagi esitada avalduse, et ta ei võta vastu muudatust, mille suhtes on ettepaneku teinud ja mille poolt on hääletanud üks või mitu liikmesriiki, võib selline olukord siiski tekitada õiguslikult ebakindla olukorra nii liikmesriikide kui ka Stockholmi konventsiooni sekretariaadi ja selle konventsiooni osalisteks olevate kolmandate riikide jaoks.

100 Olenemata sellest aspektist on selge, et ettepaneku kanda teatav aine Stockholmi konventsiooni A lisasse esitamise eesmärk on võtta vastu rahvusvaheline õigusnorm, mis oleks siduv kõigile konventsiooniosalistele. Kuna liit on selle konventsiooni osaline, võib ta osutuda muudetud lisaga seotuks, kui ta ei ole eelnevalt, järgides püsivate orgaaniliste saasteainete määruse artikli 14 lõikes 1 ette nähtud menetluseeskirju, esitanud ühe aasta jooksul alates ajast, mil hoiuleandja on edastanud muudetud lisa, avaldust, et ei võta muudatusi vastu.

101 Stockholmi konventsiooni otsustusmenetluse analüüsist ilmneb niisiis, et ettepanek kanda teatav aine Stockholmi konventsiooni A lisasse toob liidu jaoks endaga kaasa tagajärjed.

102 Selles osas ei saa olla nõus Rootsi Kuningriigi ja menetlusse astujatega, kui nad väidavad, et ettepaneku kanda teatav aine teatava, liidu jaoks siduva rahvusvahelise konventsiooni lisasse on võrdne liidu miinimummeetmest rangema siseriikliku meetmega, mis on lubatud EÜ artikli 176 alusel. Tegelikkuses võib liit osutuda seotuks Stockholmi konventsiooni lisaga, samal ajal kui ta ei ole seotud niisuguse siseriikliku meetmega.

103 Nagu on meenutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 74, on Euroopa Kohus juba varem väljendanud seisukohta, et liikmesriikidel lasuvad erilised kohustused tegutsemiseks ja tegevusest hoidumiseks olukorras, kus komisjon on esitanud nõukogule ettepanekud, mida nõukogu ei ole küll veel heaks kiitnud, kuid mis moodustavad ühenduse kooskõlastatud tegevuse lähtekoha (eespool viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Saksamaa, punkt 65). See peab veelgi enam paika sellises olukorras nagu praegune, mille puhul on – nagu tuvastatud käesoleva kohtuotsuse punktis 91 – tehtud ettepanek, millega antud liikmesriik toimib viisil, mis lahkneb nõukogus kooskõlastatud ühisest strateegiast, ning mis on esitatud sellises institutsionaalses ja menetluslikus raamistikus, nagu on ette nähtud Stockholmi konventsiooni puhul.

104 Selline olukord võib kahjustada liidu ja tema liikmesriikide rahvusvahelise esindatuse ühtsust ning nõrgestada nende läbirääkimisjõudu teiste konventsiooniosaliste suhtes.

105 Seetõttu on komisjoni esimene etteheide, mis põhineb EÜ artikli 10 rikkumisel, põhjendatud.

Etteheide, mis põhineb EÜ artikli 300 lõike 1 rikkumisel

Poolte argumendid

106 Oma teise etteheite raames märgib komisjon, et Rootsi Kuningriigi ühepoolne tegevus rikub EÜ artikli 300 lõiget 1, mis näeb ette õigusliku aluse ja menetluse, mida tuleb järgida rahvusvaheliste konventsioonide üle läbirääkimiseks ja nende sõlmimiseks, kuulugu need siis ainu- või jagatud pädevuse alla. Kirjeldatud ühepoolse tegevuse tagajärjeks oli, et ühenduse institutsioonid ei saanud kasutada oma volitusi, mis neil asutamislepingu alusel on, kuna ühenduse ja tema liikmesriikide ühisel ettepanekul Stockholmi konventsiooni muutmiseks ei oleks olnud tegelikku mõju.

107 Rootsi Kuningriik, keda toetavad menetlusse astujad, vaidleb vastu sellele, et tema käitumine oli vastuolus EÜ artikli 300 lõikega 1. Soome Vabariik väidab, et see säte ei anna ühendusele rahvusvaheliste lepingute sõlmimisel sisulist pädevust, vaid määratleb üksnes pädevuse jaotumise ühenduse institutsioonide vahel. See ei tekita

liikmesriikidele kohustusi, mille täitmata jätmine võimaldaks rahuldada komisjoni sellekohased nõuded. Ühendkuningriik märgib lisaks, et EÜ artikli 300 lõiget 1 kohaldatakse üksnes rahvusvaheliste lepingute sõlmimisele viivate läbirääkimiste avamisele.

Euroopa Kohtu hinnang

108 Nagu kohtujurist on oma ettepaneku 13. joonealuses märkuses õigesti tähelepanu juhtinud, puudutab EÜ artikli 300 lõige 1 „lepingute sõlmimist", samal ajal kui ühenduse algatusi, mille ese on „seisukohad, mida tuleb ühenduse nimel võtta lepinguga loodud organil, kui seda organit kutsutakse üles võtma õiguslike tagajärgedega otsuseid", ei reguleeri mitte EÜ artikli 300 lõige 1, vaid EÜ artikli 300 lõige 2.

109 Antud juhul on üheselt selge, et Rootsi Kuningriigile etteheidetav käitumine seisneb ettepaneku esitamises rahvusvahelise lepinguga loodud organile, nii et see käitumine ei kuulu iseenesest EÜ artikli 300 lõike 1 kohaldamisalasse.

110 Sellest järeldub, et etteheide, mis põhineb EÜ artikli 300 lõike 1 rikkumisel, ei ole põhjendatud.

Kohtukulud

111 Kodukorra artikli 69 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna komisjon on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja Rootsi Kuningriik on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud välja mõista Rootsi Kuningriigilt.

112 Sama artikli lõike 4 kohaselt kannavad Taani Kuningriik, Madalmaade Kuningriik, Soome Vabariik ja Ühendkuningriik ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (suurkoda) otsustab:

1. **Kuna Rootsi Kuningriik tegi ühepoolselt ettepaneku lisada teatud aine, perfluorooktaansulfonaat püsivate orgaaniliste saasteainete Stockholmi konventsiooni A lisasse, siis on ta rikkunud EÜ artiklist 10 tulenevaid kohustusi.**

2. **Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.**

3. Mõista Euroopa Komisjoni kohtukulud välja Rootsi Kuningriigilt.

4. Taani Kuningriik, Madalmaade Kuningriik, Soome Vabariik ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik kannavad ise oma kohtukulud.

Allkirjad